

רשומות

הצעות חוק

24 ביולי 1991

2076

י"ג באב התשנ"א

עמוד

368

חוק השיפוט הצבאי (תיקון מס' 23), התשנ"א-1991

חוק השיפוט הצבאי (תיקון מס' 23), התשנ"א-1991 [462]

- תיקון סעיף 6 .1 בסעיף 6(ג) לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955' (להלן - החוק העיקרי) -
- (1) בפסקה (1), המלים "שנעברה במדינה או מחוצה לה" - יימחקו;
- (2) בפסקה (2), במקום הסיפה החל במלים "שנעברה מחוץ למדינה" יבוא "עבירה על סעיף 304 לחוק העונשין, התשל"ז-1977², או עבירה על סעיף 64 לפקודת התעבורה³".
- תיקון סעיף 32 .2 בסעיף 32(ד) לחוק העיקרי, במקום "בית המשפט" יבוא "בית הדין הצבאי" ובמקום "כשביית המשפט" יבוא "כשביית הדין הצבאי".

דברי הסבר

בשל כך אין עוד צורך להבחין בין מעשה שנעשה מחוץ למדינה לבין מעשה שנעשה בתחומי המדינה, שכן הנסיבות העושות את בית הדין הצבאי ערכאה מתאימה לדון בעבירות לא צבאיות שהן פשע קיימות אף לגבי עבירות המבוצעות בתחומי המדינה.

כן מוצע כי דינן של עבירות על סעיף 304 לחוק העונשין ועל סעיף 64 לפקודת התעבורה יהיה לענין סעיף 6 לחוק, כדיון עבירות שהן פשע, דהיינו, החוק ימשיך לחול לגביהן שנה מיום השחרור.

לסעיף 2

סעיף 32(ד) לחוק קובע לאחור:

"ביצועו של עונש על תנאי

... (א) .32

... (ב)

... (ג)

(ד) תקופת התנאי תתחיל מיום מתן גזר הדין ואם הנידון נושא אותו זמן עונש מאסר או מחבוש - מיום שחרורו מן המאסר או המתכוש: אולם תקופה שאסיר נמצא בה מחוץ לבית הסוהר בשל חופשה מיוחדת או מכוח סימן ב(1) לפרק ו' של חוק העונשין, התשל"ז-1977, יראו אותה כתקופת תנאי מצטברת לתקופת התנאי שקבע בית המשפט; והכל כשביית המשפט לא הורה אחרת."

בטעות נקטו בסעיף זה לשון "בית המשפט" במקום "בית דין" ומוצע לתקן זאת.

לסעיף 1

סעיף 6(ג) לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955' (להלן - החוק), קובע לאמור:

"תחולת החוק על מי שחדל מהיות חייל

... (א) .6

... (ב)

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (ב) תפקע התחולה האמורה בסעיף קטן (א) לגבי עבירה מן העבירות המנויות להלן, אם לא הוגש כתב אישום עליה לבית דין צבאי תוך שנה מהיום שאדם שעבר אותה חזל, לחלוטין או לשעה, מהיות חייל:

(1) עבירה צבאית שעונשה שנתיים ומעלה שנעברה במדינה או מחוצה לה;

(2) עבירה שאינה צבאית שהיא פשע שנעברה מחוץ למדינה, ובית משפט בישראל אינו מוסמך לשיפוט עליה לפי פרק ב' לחוק העונשין, התשל"ז-1977."

בית הדין הצבאי לערעורים פסק כי סמכות בית המשפט לפי חוק העונשין לגבי התנאים האמורים בסעיפים 6(ג) (2), היא רחבה ביותר, ומשמעה למעשה כי סעיף 6(ג) (2) לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955, חסר כל תוכן. מאחר שלגבי עבירות מסוימות הערכאה המתאימה לדון ולהעריך נכונה את חומרת המעשה היא דוקא בית הדין הצבאי והמדובר בעיקר בעבירות שלהן זיקה הדוקה ביותר עם השירות הצבאי ושהן בוצעו כמסגרת השירות הצבאי, כגון, פגיעה באוכלוסיה עויינת ועבירות על טוהר הנשק מוצע לתקנו.

¹ ס"ח התשט"ו, עמ' 171: החשמ"ח, עמ' 66: ה"ח התש"ן, עמ' 293.
² ס"ח התשל"ז, עמ' 226.
³ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173.

3. בסעיף 38(א) לחוק העיקרי, אחרי המלים "למקרה שהקנס" יבוא "כולו או מקצתו". תיקון סעיף 38
4. בסעיף 153(א) לחוק העיקרי, במקום "בנוסף על כל עונש אחר" יבוא "במקום כל עונש אחר או בנוסף עליו". תיקון סעיף 153א
5. במקום סעיף 154 לחוק העיקרי יבוא:
 "מחבוש עקב קנס שלא שולם
 154. קצין שיפוט שהטיל קנס על החייל, רשאי, במעמד גזירת העונש, להטיל עליו מחבוש, במקרה שהקנס, כולו או מקצתו, לא ישולם במועד, ובלבד שתקופת המחבוש לא תעלה על התקופה שאותו קצין שיפוט היה רשאי להטיל על החייל."
6. בסעיף 173 לחוק העיקרי, סעיף קטן (ב) - בטל. תיקון סעיף 173

דברי הסבר

לסעיף 3
 סעיף 38(א) לחוק קובע לאמור:
 "מאסר במקום קנס

38. (א) בית דין צבאי שהטיל קנס רשאי בגזר דינו להטיל על הנדון מאסר עד שלושה חדשים למקרה שהקנס לא ישולם במועד."
 מוצע להעניק סמכות לבית הדין לפי סעיף זה גם כאשר רק חלק מהקנס לא שולם. הוראה דומה קיימת גם בסעיף 71 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

לסעיף 4
 סעיף 153(א) לחוק קובע לאמור:

"פסילה מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה צבאי
 153. (א) קצין מוסמך שהרשיע חייל בעבירה של אי קיום הוראות המחייבות בצבא, כאמור בסעיף 133, שהוגדרה בפקודות הצבא כעבירת תנועה או בעבירה לפי סעיף 136(ב)(1) או (3), רשאי בנוסף על כל עונש אחר לפסול אותו מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה צבאי לתקופה שלא תעלה על שלושה חדשים."

6 לסעיף
 סעיף 173 לחוק קובע לאמור:
 "דין חייל לשעבר
 173. (א) מי שעבר עבירה בהיותו נמנה עם הכוחות הסדירים של הצבא, ואחר ביצוע העבירה, חדל לחלוטין או לשעה, מהיותו נמנה כך, לא יידון בדין משמעתי אלא אם הובא לדין משמעתי תוך מאה ושמונים יום מהיום שבו חדל כאמור מהיותו נמנה עם הכוחות הסדירים, וכשעת הדיון היה איש מילואים או נמנה שוב עם הכוחות הסדירים."

(ב) הבאה לדין משמעתי לפי סעיף קטן (א) לאחר שחלפו תשעים יום מהיום שבו חדל אותו אדם, כאמור, מהיותו נמנה עם הכוחות הסדירים, טעונה הסכמת הפרקליט הצבאי הראשי."
 חקירתן של עבירות שונות היא לעתים מסובכת וארוכה, ונמשכת מעבר לתקופות הנקובות בסעיף. מוצע לבטל את הצורך בהסכמת הפרקליט הצבאי הראשי להעמדה לדין בתוך התקופה של מאה ושמונים הימים ממועד סיום השירות הקבועה בסעיף 73(א) ולקבוע תקופה אחידה של מאה ושמונים ימים שבה ניתן יהיה להעמיד לדין משמעתי חייל מיום שחרורו מהשירות הצבאי.

מוצע לאפשר פסילת רשיון כעונש יחיד בלא הטלת עונש נוסף. לעתים רבות העונש המתאים הוא עונש פסילה בלבד ללא תוספת עונש אחר. כיום, קציני שיפוט רבים מטילים עונש פסילה בלבד והפרקליט הצבאי הראשי נאלץ להתערב ולבטל את פסק הדין.

לסעיף 5
 סעיף 154 לחוק קובע לאמור:
 "מחבוש במקום קנס ע"י קצין שיפוט
 154. קצין שיפוט שהטיל קנס על חייל רשאי להטיל עליו

(1) סעיפים קטנים (ג) ו-(ד) יסומנו (ד) ו-(ה), ולפניהם יבוא:

"(ג) החליט השופט שלא ליתן פקודת מעצר לפי סעיף קטן (א), והתובע הצבאי הודיע במעמד מתן ההחלטה על רצונו לערער עליה לפי סעיף קטן (ד), רשאי השופט לצוות על השהיית שחרורו של הנאשם לתקופה שלא תעלה על ארבעים ושמונה שעות; לענין זה לא יבואו שבתות ומועדים במנין השעות."

(2) בסעיף קטן (ה), במקום "בסעיף קטן (ג)" יבוא "בסעיף קטן (ד)".

החלפת סעיף 324 8. במקום סעיף 324 לחוק העיקרי יבוא:

324. (א) בית דין צבאי ידון בפומבי; לענין זה, "בית דין צבאי" - לרבות נשיא בית הדין הצבאי, משנהו או סגנו.

"פומביות משפט צבאי"

(ב) הרשות המזמנת רשאית להחליט על עריכת משפט, כולו או מקצתו, בדלתיים סגורות, אם לדעתה הדבר דרוש לשם מניעת פגיעה בבטחון המדינה.

(ג) בית הדין רשאי לדון בענין מסויים, כולו או מקצתו, בדלתיים סגורות, אם ראה צורך בכך בשל אחת מאלה:

(1) שמירה על בטחון המדינה;

(2) מניעת פגיעה ביחסי החוץ של המדינה;

(3) הגנה על המוסר;

(4) הגנה על ענינו של קטין;

(5) הגנה על ענינו של מתלונן או נאשם בעכירת מין;

(6) הדיון הפומבי עלול להרחיע עד מלהעיד עדות חופשית או מלהעיד בכלל;

(7) מניעת פגיעה במשמעת הצבא.

(ד) החליט בית הדין על עריכת דיון בדלתיים סגורות, רשאי הוא להרשות לאדם, או לסוגי בני אדם, להיות נוכחים בשעת הדיון, כולו או מקצתו."

דברי הסבר

לסעיף 7

מוצע לקבוע כי אם החליט שופט שלא להיעתר לבקשה להוצאת פקודת מעצר נגד נאשם שהוגש נגדו כתב אישום הרי אם הודיע התובע הצבאי על רצונו לערער על החלטה רשאי השופט לצוות על השהיית השחרור עד לארבעים ושמונה שעות.

לסעיף 8

הוראות החוק בנושא פומביות הדיון בדלתיים סגורות, פוזרות בסעיפים שונים ובפרקי משנה של החוק העיקרי. מוצע לאחד ולפשט את ההוראות השונות הקיימות בחוק בנושא פומביות המשפט דיון בדלתיים סגורות, תוך התאמת סמכויותיו של בית הדין הצבאי לסמכות בית המשפט לפי חוק בתי משפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984.

סעיף 243 לחוק העיקרי קובע הוראות בדבר סמכות בית הדין לתת פקודת מעצר נגד נאשם כאשר הוגש כתב אישום לכית הדין. על החלטת בית הדין בערכאה ראשונה רשאים הצדדים לערער לפני בית הדין הצבאי לערעורים. בסעיף 243 לחוק העיקרי אין הוראה המאפשרת השהיית שחרורו של הנאשם מקום שהשופט החליט שלא ליתן פקודת מעצר והתובע הצבאי הודיע על רצונו לערער על החלטה זו.

סמכות זו היא חיונית וקיימת לגבי בתי משפט רגילים ואין הצדקה להבחין לענין זה בין הליכי הארכת מעצר לפי החוק לבין הליכי המעצר לאחר הגשת כתב האישום.

9. במקום סעיף 325 לחוק העיקרי יבוא:

החלפת סעיף 325

325. (א) לא יפרסם אדם דבר על דיון המתנהל בבית דין צבאי בדלתיים סגורות אלא ברשות בית הדין, ולא יוציא מבית הדין פרוטוקול של דיון, הכרעת דין או גזר דין, לרבות העתקים מהם ומכל דיון הנערך בדלתיים סגורות לפי סעיף 124 (להלן – הפרוטוקולים), אלא ברשות מאת הרשות המזמנת או מאת בית הדין, לפי הענין.

”איסור פרסומים והוצאת פרוטוקולים

(ב) תם הדיון שהוחלט על עריכתו בדלתיים סגורות, לא יפרסם אדם דבר על הדיון ולא יוציא פרוטוקולים מבית הדין אלא ברשות נשיא בית הדין הצבאי לערעורים.

(ג) לא יצלם אדם ולא יקליט באולם בית הדין, לא יפרסם תצלום ולא ישמיע הקלטה כאמור, אלא ברשות בית הדין.

(ד) לא יפרסם אדם, בלי רשות בית הדין, את שמו, תמונתו ומענו של קטין שלא מלאו לו שמונה עשרה שנים או פרטים אחרים העשויים להביא לזיהוי, אם הקטין הוא נאשם, עד, מתלונן או ניוזק בדיון על עבירת מין.

(ה) בית הדין רשאי לאסור כל פרסום כקשר לדיוני בית הדין, אם ראה צורך בכך לשם הגנה על בטחונו של נאשם, של עד או של אדם אחר ששמו הוזכר בדיון.

(ו) בית הדין רשאי לאסור פרסום שמו של חשוד שטרם הוגש נגדו כתב אישום, או כל פרט אחר שיש בו כדי לזהותו אם הדבר עלול לפגוע בחקירה על פי דין.

(ז) העובר על הוראה מהוראות סעיף זה, דינו – מאסר שנה אחת.”

10. במקום סעיף 326 לחוק העיקרי יבוא:

החלפת סעיף 326

326. לשם שמירה על סודיותן של ידיעות הקשורות בבטחון המדינה, רשאי נשיא בית הדין הצבאי לערעורים להורות, דרך כלל או למקרה מסויים, כי לא יפורסם ולא יוצא מבית דין צבאי פרוטוקול של דיון, הכרעת דין או גזר דין, לרבות העתקים מהם, אף אם הדיון נערך כולו או מקצתו בפומבי. הוראה לפי סעיף זה לא תחול על בעלי הדין ועל סניגורו של נאשם בכל הליך משפטי הנוגע לאותו דיון; העובר על הוראות סעיף זה, דינו – מאסר שנה אחת.”

”שמירת סודיות

דברי הסבר

לסעיף 9

מוצע להתאים את ההוראות בענין איסור פרסומים להוראות המצויות בסעיף 70 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ”ז-1984. בסעיף קטן (ד) מוצע לאסור פרסום שמו של קטין בנסיבות מסויימות, ובסעיפים קטנים (ה) ו(ו) מוצע להקנות לבית הדין סמכות לאסור פרסומים לשם שמירת בטחונו של אדם.

לסעיף 10

מוצע להסדיר את נושא איסור הפרסומים על הליכים שהתקיימו בדלתיים סגורות או על ידיעות שבטחון המדינה מחייב את שמירתן בסוד, אפילו אם הן מופיעות בפרוטוקול של דיון שנתקיים בפומבי. לנשיא בית הדין הצבאי לערעורים רים תוענק הסמכות להורות כי לא יוצאו פרוטוקול דיון שנערך בדלתיים פתוחות ופסק דין, לרבות גזר דין, כך שידיעות הקשורות בבטחון המדינה, תישמר סודיותן.

הוספת סעיף 326 א 11. אחרי סעיף 326 לחוק העיקרי יבוא:
"פסק דין כראיה 326א. העתק מפסק דין המוגש כראיה בכל הליך משפטי לא ייפגם עקב השמטת חלקים או מלים ממנו בשל הוראות סעיפים 325 או 326."

הוספת סעיף 330 א 12. אחרי סעיף 330 לחוק העיקרי יבוא:
"הרחקה מבית הדין 330א. (א) בית דין רשאי לאסור על קטין להימצא בבית הדין בעת הדיון ולצוות על הרחקתו.

(ב) בית דין רשאי להרחיק אדם, שאינו בעל דין, מאולם בית הדין בעת דיון, אם מצא, מטעמים שיירשמו שנוכחות אותו אדם באולם עשויה להרתיע עד מלהעיד עדות חפשית או מלהעיד בכלל."

ביטול סעיף 402 13. סעיף 402 לחוק העיקרי – בטל.

תקיון סעיף 489 14. בסעיף 489 לחוק העיקרי –
(1) בסעיף קטן (א), אחרי המלים "או הרשות המאשרת" יבוא "ואם הוגש ערעור – שופט צבאי משפטאי של בית הדין הצבאי לערעורים";
(2) בסעיף קטן (ג) (2), במקום הסיפה המתחילה במלים "או ראש המחוז השיפוטי" יבוא "ואם הוגש ערעור – שופט צבאי משפטאי של בית הדין הצבאי לערעורים, או – בין שהוגש ערעור ובין אם לאו – ראש המחוז השיפוטי, לא הורו אחרת בענין זה".

החלפת סעיף 490 15. במקום סעיף 490 לחוק העיקרי יבוא:
"פיצוי לנאשם 490א. (א) זוכה נאשם והערכאה השיפוטית שהחליטה על הזיכוי ראתה שלא היה יסוד לאשמה או שהיו נסיבות אחרות המצדיקות זאת, רשאית היא לצוות

דברי הסבר

בפומבי, אולם במקרה זה הרשות בידי התובע ובידי הנאשם וסניגורו לעיין בהם."

לסעיף 14

בסעיפים 489(א) ו-489(ג) לחוק העיקרי קיימת אי בהירות מסויימת באשר לסמכות לעכב ביצוע פסק דין המטיל עונש מאסר, מחבוש או ריתוק למחנה או לאניה, מרגע שהוגש ערעור.

מוצע לקבוע כי אם הוגש ערעור על פסק דין המטיל עונש מאסר, מחבוש או ריתוק, תהא הסמכות לעכב את ביצוע העונש בידי שופט צבאי משפטאי של בית הדין הצבאי לערעורים.

לסעיף 15

קיימים מקרים בהם מתברר בעת זיכוי של נאשם, שהאשמתו בעבירה, מעצרו ומאסרו לא היו מוצדקים וראוי שתהא קיימת דרך לפצותו על הנזק שנגרם לו בגין כליאתו, וההוצאות שהוציא להגנתו, בלא שיצטרך להשיג סעד זה בדרך של תביעה אזרחית.

סעיף 80 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, מקנה סמכות לבית המשפט לצוות כי אוצר המדינה ישלם לנאדם הוצאות

לסעיף 11

סעיף 326(ב) לחוק קובע את העקרון כי פסק הדין ייחשב כראיה גם אם הושמטו חלקים מסויימים ממנו משום שניתן בדלתיים סגורות. מוצע שהוראה זו תהיה בסעיף נפרד.

לסעיף 12

מוצע כי לבית הדין הצבאי תהיה סמכות, בדומה לסמכות המצויה בסעיף 69 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, לצוות על הרחקה מבית דין של קטין, מחד ושל אדם שנוכחותו עלולה להרתיע מתן עדות בכל דרך שהיא, מאידך.

לסעיף 13

סעיף 326 המוצע מיתר את הצורך בהוראת סעיף 402 הקובעת לאמור:

"אי קריאת נימוקים

402. היה המשפט בדלתיים סגורות, רשאי בית הדין לקבוע כי נימוקי ההכרעה או גור הדין, כולם או מקצתם, לא ייקראו

במעמד מתן הכרעת הדין, כי הצבא ישלם לנאשם הוצאות הגנתו ופיצוי על מעצרו או מאסרו בשל האשמה שממנה זוכה, בסכום שלא יעלה על הסכום המרבי שנקבע מכוח סעיף 80 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

(ב) לא דנה הערכאה השיפוטית המזכה במתן צו כאמור בסעיף קטן (א) בעת הכרעת הדין, רשאי הנאשם, תוך ששים ימים מאותו מועד, לבקש מנשיאה של הערכאה השיפוטית המזכה להורות על קיום דיון בבקשה.

(ג) לענין ערעור, דין צו להוצאות או פיצויים לפי סעיף קטן (א) או דחיית בקשה לתתו, כדין כל חלק אחר של פסק הדין: ואולם לא יהיה במתן החלטה כאמור לאחר מועד שימוע פסק הדין כדי להאריך את המועד להגשת ערעור או בקשת רשות ערעור.

16. בסעיף 492 לחוק העיקרי, במקום סעיף קטן (א) יבוא:

תיקון סעיף 492

"(א) על אף האמור בסעיף 489, תחילתו של עונש מאסר, מחבוש או ריתוק למחנה או לאניה שהוטל בפסק דין שניתן בערעור בבית הדין הצבאי לערעורים, תהא ביום קריאת פסק הדין שניתן בערעור, אם לא הורו אחרת בית הדין הצבאי לערעורים או הרמטכ"ל."

17. במקום סעיף 517 לחוק העיקרי יבוא:

החלפת סעיף 517

517. מי שאינו חייל ועבר על הוראות סעיף 325 או על הוראה של נשיא בית הדין הצבאי לערעורים לפי סעיף 326, דינו - מאסר שנה אחת."

18. בסעיף 521 לחוק העיקרי, במקום "לפי סעיפים 517 או 518 א" יבוא "לפי סעיף 518א".

תיקון סעיף 521

19. במקום סעיף 542 לחוק העיקרי יבוא:

החלפת סעיף 542

"סייג לחייל 542. בחלק זה, "חייל" -

(1) כהגדרתו בסעיף 1;

דברי הסבר

הפרתן. כאמור מוצע לרכז את ההוראות בסעיפים 325 ו-326, למעט לענין העונש. ניסח הסעיף הותאם למיקומן של ההוראות המוצעות. התיקון הינו טכני בלבד.

לסעיף 18

סעיף 521 לחוק קובע לאמור:

"שיפוט

521. העובר על עבירה לפי חלק זה או עבירה שסעיף 518 חל עליה יישפט עליה לפני בית המשפט, אולם אין הוראה זו באה לגרוע מסמכותו של בית הדין הצבאי לפי סעיף 331, וחייל שעבר עבירה לפי סעיפים 517 או 518א יובא עליה לדין כאילו היתה העבירה האמורה עבירה צבאית."

מוצע לקבוע בסעיף 521 לחוק העיקרי את העבירות שייחשבו כאי ציות להוראות שניתנו בדבר איסור פרסומים. הוראות החוק הותאמו לשינוי המוצע כמתחייב משינוי ניסוחו של סעיף 517.

לסעיף 19

סעיף 542 המוצע כא להסיר ספק באשר לזכות לקבול ולסמכות לברר קבילותיהם של חיילי מילואים אשר אינם בשירות, אם נשוא הקבילה מתייחס לשירותם במילואים.

הגנתו ופיצוי על מעצרו או מאסרו בשל האשמה ממנה זוכה, בסכום שייראה לו. מוצע לאמץ את כללי הפיצוי האמורים, כך שיחולו גם בערכאות השיפוט הצבאיות. הסעיף המוצע גם מאפשר דיון בשאלת הפיצוי אף אם היא לא נבחנה בעת הזיכוי.

לסעיף 16

סעיף 492א קובע לאמור:

"תחילת העונש בערעור

492. (א) על אף האמור בסעיף 489 תחילתם של עונש מאסר מחבוש או ריתוק למחנה או לאניה הוא מיום קריאת פסק הדין שניתן בערעור אם לא הורה בית הדין הצבאי לערעורים הוראה אחרת."

מוצע להסמך גם את הרמטכ"ל להורות על עיכוב ביצוע פסק דין המטיל עונש מאסר, מחבוש או ריתוק. סמכות עיכוב ביצוע כאמור נתונה לרמטכ"ל לגבי פסק דין שניתן בערעור על פסק דין של בית דין צבאי לתעבורה (סעיף 492ב).

לסעיף 17

סעיף 517 לחוק בנוסחו הנוכחי קובע הוראות שונות לענין איסור פרסום הליכי בית דין צבאי, לרבות העונש בגין

(2) איש מילואים, שאינו בשירות, אם הקבילה נוגעת לשירותו במילואים.

הוספת סעיף 543. 20. אחרי סעיף 543 לחוק העיקרי יבוא:

543א. (א) נבצר מנציב הקבילות, דרך ארעי, למלא תפקידיו, רשאי שר הבטחון למנות ממלא מקום לנציב הקבילות לתקופה שלא תעלה על שלושה חדשים; השר רשאי להאריך את המינוי לתקופות נוספות, ובלבד שסך כל תקופות כהונתו של ממלא מקום הנציב לא יעלה על ששה חדשים.

"ממלא מקום לנציב

(ב) נבצר מנציב הקבילות למלא תפקידיו במשך תקופה העולה על ששה חדשים רצופים, רשאי שר הבטחון בהתייעצות עם שר המשפטים ובאישור ועדת החוץ והבטחון של הכנסת שניתן בהחלטה של רוב חבריה, להעבירו מכהונתו.

תיקון סעיף 548. 21. בסעיף 548 לחוק העיקרי -

(1) אחרי פסקה (2) יבוא:

"(3) קבילה על החלטת הרמטכ"ל או ראש המחוז השיפוטי לפי סעיף 444א."

(2) אחרי פסקה (7) יבוא:

"(8) קבילה על החלטת הועדה לעיון בעונש לפי הפרק השני של חלק ת."

דברי הסבר

(1) קבילה על החלטת רשות מאשרת כאמור בסעיף 441:

(2) קבילה על החלטת הרמטכ"ל לפי סעיפים 167 או 167א:

(3) (בוטל ע"י חוק (מס' 8) התשל"ה-1975).

(4) קבילה על פעולה שיפוטית של בית דין צבאי או של שופט בית דין צבאי או של בית משפט צבאי אחר או של שופט חוקר;

(5) קבילה בענין תלוי ועומד בבית דין צבאי או בבית משפט אחר, בפני שופט חוקר או בפני קצין שיפוט, או קבילה בענין שבית דין צבאי או בית משפט אחר או שופט אחר או קצין שיפוט הכריעו בו לגופו:

(6) קבילה על פעולה שיפוטית של ועדה שכונסה על פי חיקוק או של חבר מחבריה במילוי תפקידו כחבר הועדה;

(7) קבילה על מעשה שהוא עבירה שעליה הוגשה תלונה לפי סעיף 226 או שבקשר עמה מונה קצין בודק או שופט חוקר.

מוצע שלא יהיה בירור לגבי קבילה על החלטת הרמטכ"ל או ראש מחוז שיפוטי להמתיק עונש של בית דין צבאי לתעבורה, ועל החלטה של הועדה לעיון בעונש.

מוצע לקבוע בסעיף 542 כי איש מילואים שאינו בשירות יהיה רשאי להגיש קבילה לנציב קבילות חיילים אם הקבילה נוגעת לשירותו במילואים.

לסעיף 20

בחוק לא קיימת הוראה לענין מינוי ממלא מקום לנציב קבילות חיילים ומוצע בסעיף 543א להוסיף הוראה כזו.

הואיל ולנציב קבילות חיילים נתונות סמכויות אשר על פי דין רק הוא יכול לעשות בהן שימוש, יש לפשט אפשרות מינוי ממלא מקום לנציב קבילות לתקופות קצרות של העדרות הנציב של יעלו בכל פעם על שלושה חדשים, כגון במקרים של יציאה לחופשה או מחלה.

על פי הצעה זו יהיה שר הבטחון רשאי להאריך את מינויו של ממלא מקום לתקופה כוללת שלא תעלה על ששה חדשים ואם נבצר מן הנציב למלא את תפקידו במשך תקופה ארוכה העולה על תקופה זו, יהיה רשאי השר בהתייעצות עם שר המשפטים ובאישור רוב חברי ועדת החוץ והבטחון, לבטל את מינויו.

לסעיף 21

סעיף 548 לחוק קובע לאמור:

"קבילות שאין לברר אותן

548. בקבילות אלה לא יהיה בירור: